

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci starostlivosti súdu o **maloletého E. S., nar. X.**, bývajúceho v B., zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bardejov, dieťa rodičov S. S., bývajúcej v B., zastúpenej JUDr. J. L., advokátom v K. a M. T., bývajúceho K., **o návrhu otca o úpravu styku s mal. E.**, vedenej na Okresnom súde Bardejov pod sp. zn. 2 P 66/2009, o dovolaní matky mal. E. proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 27. júna 2012 sp. zn. 15 CoP 56/2012, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie matky, mal. dieťaťa E. S., S. S. **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bardejov rozsudkom z 1. februára 2012 č.k. 2 P 66/2009-105 rozhodol, tak že otec maloletého M. T., nar. X. je oprávnený sa stýkať s maloletým E. S., nar. X. každú poslednú sobotu v každý druhý kalendárny mesiac v roku v čase od 14.00 hod. do 16.00 hod. za účasti matky maloletého S. S., nar. X. mimo bydliska maloletého a bez účasti starých rodičov maloletého s tým, že maloletého spolu s matkou otec prevezme pred bydliskom maloletého a s tým, že prvý styk otca s dieťaťom sa uskutoční v kalendárnom mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti rozsudku a následne sa styk uskutoční každý druhý kalendárny mesiac. Matka maloletého je povinná maloletého na styk riadne pripraviť. Otec maloletého je povinný zabezpečiť návrat maloletého spolu s jeho matkou po ukončení styku späť pred bydlisko maloletého. Vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Krajský súd v Prešove na odvolanie matky rozsudkom z 27. júna 2012 sp. zn. 15 CoP 56/2012 potvrdil rozsudok okresného súdu, vyslovil, že sudkyňa Mgr. Ivana Hanuščáková nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci Okresného súdu Bardejov

sp. zn. 2 P 66/2009. Vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie matka dieťaťa. Žiadala, aby dovolací súd rozhodnutie krajského súdu a okresného súdu zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie. Poukázala na neúplne zistený skutkový stav súdom a následne predčasné rozhodnutie. Namietala, že v konaní sa vyskytli procesné vady. Jej a dieťaťa bola spôsobená ujma, keďže boli vystavení psychickej traume, nakoľko ide o citlivé záležitosti.

Otec a kolízny opatrovník sa k dovolaniu matky nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný.

V zmysle § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Dovolanie matky dieťaťa smeruje proti výroku rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 238 ods. 3 O.s.p., dovolanie je prípustné tiež proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 O.s.p.

V danej veci odvolací súd nevyslovil, že je dovolanie prípustné a nejde o prípad vyslovenia neplatnosti zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 O.s.p.

Podľa ustanovenia § 238 ods. 4 O.s.p. dovolanie nie je prípustné vo veciach upravených Zákonom o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov okrem rozsudku o obmedzení alebo pozbavení rodičovských práv a povinností, alebo o pozastavení ich

výkonu, o priznaní rodičovských práv a povinností maloletému rodičovi dieťaťa, o určení rodičovstva, o zapretí rodičovstva alebo o osvojení.

V rozsudku o úprave styku rodičov s maloletým dieťaťom nejde o obmedzenie alebo pozbavenie rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu, preto dovolanie nie je prípustné a ide pritom o vec upravenú v Zákone o rodine, kde dovolanie nie je prípustné.

S prihliadnutím na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou zo závažných procesných vád vedúcich k vydaniu tzv. zmätočného rozhodnutia, ktoré zistenie by viedlo k záveru, že dovolanie je prípustné bez ohľadu na procesnú formu rozhodnutia odvolacieho súdu a spôsob jeho rozhodnutia, neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale zaoberal sa aj otázkou, či konanie a rozhodnutie odvolacieho súdu nie je postihnuté niektorou z vád vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, nedostatku spôsobilosti účastníka, nedostatku riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, o prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať, o prípad nedostatku návrhu na začatie konania vo veciach, ktoré možno začať len na návrh, či o prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo súdom nesprávne obsadeným).

Vzhľadom na obsah dovolania dovolateľka konkrétne netvrdila existenciu vád konania podľa ustanovenia § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. a ich existenciu nezistil ani dovolací súd. Dovolanie teda v zmysle týchto ustanovení nie je prípustné.

Dovolateľka svoje dovolanie odôvodnila aj tým, že v konaní došlo k inej vade konania (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.).

Iná vada konania je procesná vada, ktorá na rozdiel od vád taxatívne vymenovaných v § 237 O.s.p. nezakladá zmätočnosť rozhodnutia. Je právne relevantná, ak mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Z hľadiska dovolateľkou tvrdenej existencie tzv. inej vady konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. treba uviesť, že dovolací súd môže pristúpiť k posúdeniu opodstatnenosti tvrdenia o tomto dovolacom dôvode až vtedy, keď je dovolanie z určitého zákonného dôvodu prípustné (o tento prípad ale v prejednávanej veci nejde).

Pokiaľ dovolateľka za inú vadu konania považuje neúplnosť zistení skutkového stavu veci súdmi nižších stupňov, treba uviesť, že v zmysle ustanovenia § 241 ods. 2 O.s.p. dôvodom dovolania nemôže byť samo osebe nesprávne skutkové zistenie. Dovolanie totiž nie je „ďalším“ odvolaním, ale je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným na nápravu len výslovne uvedených procesných (§ 241 ods. 2 písm. a/ a b/ O.s.p.) a hmotnoprávných (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) väd. Preto sa dovolaním nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa, ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania.

Pokiaľ ide o výrok rozsudku odvolacieho súdu o nevyhlúčení sudkyne Mgr. Ivany Hanuščákovej, dovolateľka, ako to vyplýva z obsahu dovolania ho nenapadla, preto sa ním dovolací súd ani nezaoberal.

Keďže prípustnosť dovolania matky dieťaťa nemožno vyvodit' zo žiadneho ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, Najvyšší súd Slovenskej republiky odmietol jej dovolanie podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné. So zreteľom na odmietnutie dovolania (z procesných dôvodov) sa nezaoberal vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu.

O trovách dovolacieho konania dovolací súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. februára 2014

JUDr. Martin Vladik, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Jarmila Uhlířová